

staaer i Forbindelse med Forslaget under Nr. 21, som er taget tilbage, saa bliver dette Ændringsforslag ligeledes taget tilbage.

Til Diæter er der i indværende Aar bevilget 9,000 Rbd. og til Befordringsudgifter 15,000 Rbd.; for næste Aar er der til den 1ste Post forlangt 6,000 Rbd. mere og til den sidste 10,000 Rbd. mere, uden at Ministeren har oplyst Nødvendigheden af en saadan forøget Udgift. Udvalget foreslaaer derfor, at man holder sig til, hvad der paa indværende Aars Finantslov er bevilget.

Krigsministeren: Med Hensyn til Ændringsforslagene under Nr. 19 og 20 skal jeg blot tillade mig at bemærke, at naar man afsætter Overslaget for det kommende Aar, anseer Ministeriet det for sin Pligt at affatte Overslaget saa rundeligt, at det kan blive tilstrækkeligt til de medgaaende Udgifter. Nu veed Ministeriet efter de foregaaende Aars Erfaring, at de Summer, som hidtil have været udfaste til de paagældende Udgifters Bestrærelse, ikke ere tilstrækkelige og altsaa har Ministeriet troet for det kommende Aar at burde udfaste en rundeligere Sum, og saaledes ere disse to Poster foreslaaede forholdene fra 24 til 40,000 Rbd. Overslaget er naturligvis kun approximativt, og det kan først efter Aarets Udløb vise sig, hvorvidt den dertil forlangte Sum har vist sig tilstrækkelig eller ikke, om der viser sig et Plus eller et Minus. Det er alene af denne Grund, at Ministeriet har foreslaaet denne Forøgelse; Ministeriet insisterer ikke videre paa sit Forslag, men gjør blot opmærksom paa, at naar den af Ministeriet forlangte Sum ikke bevilges, saa er der Sandsynlighed for at Bevillingen vil blive overskreden.

Schovelin: Saavidt jeg forstod den ærede Krigsminister, saa formeente han, at det var temmelig ligegyldigt, hvilken Sum der bliver opført; thi hvad der skal til, det skal til, og at der vilde blive brugt ligemeget enten der bevilgedes en større eller mindre Sum i Fi-

nantsloven; men det er en Betragtningssaaende, som jeg paa ingen Maade kan gaae ind paa; de Summer, der opføres i Finantsloven, ere det, som er bevilget, og derudover maa der ikke bruges.

Krigsministeren: Den Opfattelse af den ærede Rigsdagsmand er aldeles feilagtig; der gives Regulativer for, naar der tilkommer en Officer Diæter og naar der tilkommer ham fri Befordring; er han reist i Kongens Tjeneste, saa tilkommer der ham Diæter og Befordring efter hans Grad, og dem skal han have, enten Summen strækker til eller ikke. Det er en organisk Bestemmelse, som det ikke staaer i den ærede Forsamlings Magt her at kuldafste.

Tscherning: Jeg troer heller ikke, at det har været Finantsudvalgets Mening at kuldafste den Maalestof, hvorefter Befordringsudgifterne og Diæterne tildeles de vedkommende Personer, som sendes i saadanne Grænder; men det, som er Finantsudvalgets Mening, er, at Ministeriet skal være yderst sparsom med Sænder af den Natur; det er derom, det dreier sig. Man kan flytte mange Personer frem og tilbage, deels af Nødvendighed og deels fordi man synes, at det kunde være glædeligt at gjøre det. Nødvendigheden bryder alle Love; men det, som har andre Tilfældigheder, det er man Herre over, det kan man indskrænke, og deri ligger det, at der maa skee finder flere Flytninger Sted end nødvendigt. Finantsudvalget kan nemlig ikke troe, at der i Fredstid kan være saa mange Flytninger absolut nødvendige, som kunne udfordre saa mange Befordringsudgifter og saa store Diæter. Det er derpaa, Nedsættelsen grunder sig, men den gaaer ikke ud paa at nedsætte, hvad der skal tildeles den enkelte Mand, der kommer til at rejse, og som derved saaer Adkomst til en vis Godtgjørelse. Det er en Indskrænkning i Forbruget, men ikke en Forandring af Maalestoffet.